

Monòleg interior exterioritzat

La història. St. Marché i Paris, 2021. Lucas, 17 anys, diàloga amb si mateix relatant la mort del pare, el despertar sexual i de com l'allau d'experiències amb la mare i el germà gran, el porten a una constant insatisfacció...

Les formes. Woody Allen avisa que fa cinema per no passar pel divan del psiquiatre. Igual resulta que algú altre també l'ha-gi copiat. Posem per cas el cineasta francès Christophe Honoré (Carhaix-Plouguer, 53 anys) que amb "Dialogant amb la vida" ('Le lycéen, el batxiller) efectua un torrencial monòleg sobre la seva pressuposada, turmentada i grandiloqüent adolescència. A banda del cursi títol amb que la distribuïdora rebateja l'original, les aventures del sofert i insofrible Lucas en

busca de si mateix, donen peu a que Christophe Honoré elabori un sant-honoré embafador carregat de sensualitat adolescent, alhora trufat de sexe canalla i untat d'abundants cullerades de melmelada agredolça. El símil pastisser, ho sé, esdevé fàcil. Com difícil és el païment d'un film que es mor per xerrar sobre maremàgnums sentimentals de quan hom transita pels complicats carruse-ls adolescents. Christophe Honoré repassa i recupera la seva experiència juvenil per fer un seguit de novel·les i pel·lícules, i si convé,

representacions teatrals. Convertit en discurs audiovisual d'aparatosa confluència i tremolor visual, "Dialogant amb la vida" tan aviat transita pel fulletó lacrimogen a matar, com per la comèdia familiar amb el suat tòpic de germans a la grenya i un pòsit d'inclinacions suïcides. Honoré fa honor (i d'ali que d'ali amb el joc de paraules!) a la seva reputació d'infant terrible quan escriu, actua i dirigeix.

Ara el que bonament executa és un 'récit' (que en diuen els francesos), un relat en primera persona amb una línia argumental més o menys única. Clar que, ben mirada, la pel·li d'avui no passi de ser el conjunt de divagacions a partir d'un record autobiogràfic a partir d'unes vivències ara i aquí idealitzades. Allò de que la memòria és l'art d'oblidar, però amb ganes de posar-se ex-

quisidament víctima més o menys propiciatòria. A destacar Paul Kircher en el Lucas cridaner, i la Juliette Binoche ploranera com mai. Un monòleg interior exterioritzat.

El fons. De les dificultats existencials de passar d'infant a adolescent.

La imatge. Lucas deambulant pels carrers nocturns d'un París desèrtic.

La frase. "Tinc la impressió que ja no soc jo", confessa Lucas. D'això va deixar de ser un nen malcriat.

La recomanació. Cinèfils interessats en melodrames juvenils.

'Dialogant amb la vida'

Director:
Christophe Honoré.

Intèrprets: Paul Kircher, Vincent Lacoste, Juliette Binoche, Erwan Kepoa Falé.
França, 2022.
123'. JCA Alpicat, Screenbox Lleida.